

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/4/2014
Identifikačné číslo spisu:	5013200335
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5013200335.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Okresná prokuratúra v Martine, so sídlom Vajanského námestia 1, Martin, proti odporcovi: Mesto Vrútky, so sídlom Matušovičovský rad 4, Vrútky, zastúpenému advokátom JUDr. Tomášom Zbojom, so sídlom Kuzmányho 4, Martin, v konaní o návrhu na zrušenie uznesenia Mestského zastupiteľstva vo Vrútkach č. 57/2012 zo dňa 19.06.2012, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/46/2013-31 zo dňa 12. novembra 2013 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/46/2013-31 zo dňa 12. novembra 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozsudkom č. k. 20S/46/2013-31 zo dňa 12. novembra 2013 zamietol žalobu, ktorou sa prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine podľa ustanovenia § 250zf Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) domáhal zrušenia uznesenia Mestského zastupiteľstva Mesta Vrútky č. 57/2012 zo dňa 19. júna 2012, ktorým bol R. odvolaný z funkcie hlavného kontrolóra Mesta Vrútky podľa § 18a ods. 9 písm. a) a b) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“) z dôvodu, že opakovane a zvlášť hrubým spôsobom porušil povinnosti zamestnanca a hrubo a opakovane zanedbáva povinnosti vyplývajúce z jeho funkcie, pričom bol na to viacnásobne upozornený mestským zastupiteľstvom na pracovných poradách a rokovaníach mestského zastupiteľstva.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že napadnuté uznesenie odporcu má znaky tak individuálneho správneho aktu, ako aj normatívneho aktu, pričom jeho prieskum je osobitne upravený v ustanovení § 250zf O.s.p. a v tomto konaní nie je možné skúmať vecnú stránku uznesenia odporcu, teda nemožno v ňom skúmať skutkové okolnosti odvolania hlavného kontrolóra, ale je možné skúmať len to, či postup, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia bol zákonný, t.j. či mestské zastupiteľstvo prijalo uznesenie v súlade so zákonom, rokovacím poriadkom a inými normami (napr. či bolo uznášaniaskapné, či došlo k riadnemu spôsobu hlasovania a pod.). Vzhľadom na to, že návrh prokurátora nespochybňoval konkrétny formálny postup odporcu, krajský súd sa z toho dôvodu

nezaoberal otázkou, či skutočne boli podmienky na odvolanie kontrolóra splnené, teda či zo strany kontrolóra došlo k porušeniu povinností zamestnanca, resp. vedúceho pracovníka, a to opakovane alebo zvlášť hrubým spôsobom, alebo hrubo a opakovane došlo k zanedbaniu povinností vyplývajúcich z jeho funkcie. Krajský súd zdôraznil, že v prejednávanej veci nie je súdom skutkovým a nemôže preskúmať skutkové okolnosti uznesenia, t.j. okolnosti, ktoré sa viažu k momentu jeho vydania a skutkové okolnosti, ktoré nasledovali pred, resp. po doručení upozornenia hlavnému kontrolórovi. Zaoberal sa len tým, či po formálnej stránke bolo naplnené ustanovenie § 18a ods. 9 písm. b) zákona o obecnom zriadení, pričom na základe obsahu spisu mal za preukázané, že upozornenie bolo hlavnému kontrolórovi pred vydaním uznesenia mestského zastupiteľstva doručené, pričom túto skutočnosť navrhovateľ v konaní nerozporoval.

Podľa krajského súdu mestské zastupiteľstvo, ako zastupiteľský zbor, je zložené z poslancov, ktorí získavajú mandát priamo od obyvateľov obce s cieľom priamej realizácie kompetencie obce, pričom ustanovenie § 11 ods. 4 zákona o obecnom zriadení priamo zakotvuje právo zastupiteľstva odvolať kontrolóra z funkcie i napriek tomu, že je zamestnancom obce, pričom dôvody odvolania sú vymedzené v § 18a citovaného zákona. Krajský súd vyslovil názor, že ak poslanci svoju funkciu prijímajú sľubom, existuje predpoklad, že budú v prípade odvolávania hlavného kontrolóra hlasovať v súlade so zákonom aj so svojím svedomím, bez subjektívneho pohľadu na činnosť kontrolóra, avšak aj v prípade, žeby tomu tak nebolo, nie je možné akceptovať názor, že v konaní podľa § 250zf O.s.p. je priestor pre vecné a nie len pre formálne preskúmanie uznesenia mestského zastupiteľstva.

Krajský súd uviedol, že na jednej strane síce zákon o obecnom zriadení osobitne vymedzil status hlavného kontrolóra a jeho kompetencie, ale na druhej strane práve tento osobitný status hlavného kontrolóra dáva úplnú kompetenciu mestskému zastupiteľstvu rozhodovať o jeho osobe a zužuje kompetenciu súdu preskúmať rozhodnutia mestského zastupiteľstva o odvolaní hlavného kontrolóra v tom smere, že súd preskúmava rozhodnutie len z formálnej stránky. Uznesenia mestského zastupiteľstva nie sú rozhodnutiami vydanými v správnom konaní a nepodliehajú prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. V konaní podľa § 250zf O.s.p. nie je možné preskúmať skutkovú stránku odvolania hlavného kontrolóra a zároveň aj prešetriť, či odvolanie hlavného kontrolóra bolo v súlade s § 18a ods. 9 písm. a) a b) zákona o obecnom zriadení a či uznesenie mestského zastupiteľstva zasiahlo do základných práv hlavného kontrolóra.

Krajský súd na podporu svojich záverov odkázal v odôvodnení rozsudku na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Sžo 146/2010 zo dňa 20. júla 2011, v ktorom najvyšší súd (tiež aj s odkazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 354/08-50 zo dňa 22. januára 2009) konštatoval, že „pre určenie, či uznesenie obecného zastupiteľstva o odvolaní hlavného kontrolóra z funkcie je normatívnym alebo individuálnym správnym aktom, je potrebné vychádzať z pojmových znakov, ktoré obidva druhy správnych aktov charakterizujú a taktiež je v danom prípade vykazujúcim určité špecifiká, potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že uznesenie je forma rozhodnutia, ktorým obecné zastupiteľstvo realizuje svoju právomoc vymedzenú v § 11 ods. 4 Zákona o obecnom zriadení.“ Krajský súd tiež s odkazom na citované rozhodnutie vyslovil názor, že postačí, ak v uznesení obecného zastupiteľstva, keďže náš právny poriadok neustanovuje jeho obsahové náležitosti, bude uvedené len, že sa odvoláva z funkcie hlavného kontrolóra príslušná osoba, pričom zákonnosť tohto odvolania sa bude posudzovať len na základe listinných dôkazov, a to zápisníc zo zasadnutí obecného zastupiteľstva, rokovacieho poriadku obecného zastupiteľstva a ostatných písomných listín, zdôrazňujúc, že tieto dôkazy je možné posúdiť len z formálnej stránky a nie vecnej, aby sa opätovne nezasiahlo do právomoci obecného zastupiteľstva.

Pokiaľ išlo o samotný obsah napadnutého uznesenia odporcu, krajský súd konštatoval, že v jeho štrnástich bodoch boli dostatočne vymedzené skutkové okolnosti (zanedbania povinností), na základe ktorých obecné zastupiteľstvo rozhodlo o odvolaní hlavného kontrolóra, preto súd neakceptoval tvrdenie navrhovateľa, že v uznesení nie je skutok bližšie konkretizovaný. Krajský súd tiež dospel k záveru, že postup, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia nevykazoval ani žiadne formálne nedostatky, ktoré by mohli mať za následok jeho nezákonnosť, a z toho dôvodu považoval krajský súd návrh za nedôvodný.

K prejednávaniu veci na pojednávaní v neprítomnosti navrhovateľa krajský súd uviedol, že podľa § 46 ods. 3 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) na konanie pred krajským súdom je príslušný krajský prokurátor a prokurátor krajskej prokuratúry. Preto nie je možné, aby v konaní pred krajským súdom vystupoval okresný prokurátor, hoci by aj takýto procesný postup bol upravený v interných inštrukciách prokuratúry. Keďže na pojednávaní pred Krajským súdom v Žiline nevystupoval krajský prokurátor alebo prokurátor krajskej prokuratúry, či prokurátor okresnej prokuratúry, ktorý by bol poverený zastupovaním Krajskou prokuratúrou, súd nemohol konať s prokurátorkou okresnej prokuratúry, ktorá nebola príslušná na zastupovanie v konaní pred krajským súdom.

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote navrhovateľ odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa navrhovateľa uznesenie samosprávneho orgánu je druhom rozhodnutia orgánu verejnej správy, a teda ako právny úkon musí byť v súlade so zákonom. Právny úkon je určitý len vtedy, keď nie je vnútorne rozporný jeho obsah alebo keď prípadný rozpor možno odstrániť výkladom alebo použitím dispozitívnych ustanovení zákona namiesto neurčitých častí prejavu vôle. Prejavená vôľa musí byť prejavená tak určite a zrozumiteľne, aby objektívne a bez rozumných pochybností o jej obsahu sa dal pochopiť zmysel právneho úkonu.

S poukazom na ustanovenie § 18a ods. 9 písm. a) a b) zákona o obecnom zriadení uviedol, že predpokladom pre odvolanie hlavného kontrolóra je opakované alebo zvlášť hrubé zanedbanie povinností, resp. hrubé alebo opakované zanedbávanie povinností vyplývajúcich z jeho funkcie a aspoň jedno písomné upozornenie obecného zastupiteľstva. Zvlášť hrubé alebo hrubé zanedbávanie povinností kontrolóra musí byť konkretizované uvedením určitých skutočností, v ktorých sa vidí realizácia zákonného dôvodu na odvolanie kontrolóra z jeho funkcie.

Ďalej navrhovateľ poukázal na to, že na pracovnoprávne vzťahy zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme sa podľa § 1 ods. 4 zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o výkone práce vo verejnom záujme“) vzťahuje Zákonník práce, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. Ustanovenie § 18a ods. 9 písm. a) a b) zákona o obecnom zriadení sa podľa navrhovateľa svojím obsahom a povahou bližšie k ustanoveniu § 61 ods. 2 a § 63 ods. 1 písm. d) bod 4 Zákonníka práce, podľa ktorého zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď, ak zamestnanec neuspokojivo plní pracovné úlohy a zamestnávateľ ho v posledných šiestich mesiacoch písomne vyzval na odstránenie nedostatkov a zamestnanec ich v primeranom čase neodstránil. Podľa ustálenej súdnej praxe výpovedný dôvod sa musí v písomnej výpovedi uviesť tak, aby bolo zrejmé, aké sú skutočné dôvody, ktoré vedú druhého účastníka k tomu, čo chcel prejsť, t.j. ktorý zákonný výpovedný dôvod uplatňuje, a aby sa zabezpečilo, že uplatnený výpovedný dôvod sa nebude môcť dodatočne meniť. Preto je potrebné, aby sa výpovedný dôvod určitým spôsobom konkretizoval uvedením skutočností, v ktorých účastník vidí realizáciu zákonného dôvodu výpovede tak, aby nemohli vzniknúť pochybnosti, z ktorého dôvodu sa výpoveď dáva. Výpoveď z ktorej sa nedá ani výkladom zistiť, ktorý výpovedný dôvod je v nej vlastne uplatňovaný, je neplatná. Výpovedným dôvodom je vždy určitá konkrétna skutočnosť, ktorá musí byť skutkovo vymedzená.

V uznesení je formulovaný dôvod odvolania nezrozumiteľne, nie je z neho zrejmé, čím mal v danom prípade hlavný kontrolór porušiť zákon, tak, aby to bolo dôvodom pre jeho odvolanie. Poslanci odvolali hlavného kontrolóra z dôvodov uvedených v § 18a ods. 9 písm. a) a b) zákona o obecnom zriadení. Zo spisového materiálu je však zrejmé len to, že hlavný kontrolór bol v minulosti jedenkrát, konkrétne dňa 14. februára 2012, uznesením mestského zastupiteľstva č. 14/2012 písomne upozornený v intenciách § 18a ods. 9 písm. b) zákona o obecnom zriadení. Predmetné upozornenie na zanedbávanie povinností kontrolóra mohlo byť jedným z dôvodov na jeho odvolanie len v prípade, pokiaľ by sa takéto pochybenia vyskytli opakovane. Po uvedenom upozornení sa nedostatky v práci hlavného kontrolóra však nevyskytli, pretože Mesto Vrútky nepredložilo žiadny relevantný dôkaz o tom, že by bol hlavný

kontrolór, tak, ako to tvrdia poslanci mestského zastupiteľstva, viackrát písomne upozorňovaný na porušovanie svojich povinností.

Navrhovateľ vyjadril presvedčenie, že aj keď zákon o obecnom zriadení exaktne nestanovuje žiadne náležitosti uznesení obecného zastupiteľstva, to ešte neznamená, že takéto uznesenia žiadne náležitosti mať nemusia. Náležitosti toho ktorého uznesenia obecného zastupiteľstva sú nevyhnutne určované už samotnou povahou veci, v rámci ktorej bolo uznesenie prijaté. Uznesením mestského zastupiteľstva o odvolaní hlavného kontrolóra sa rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach konkrétného subjektu, preto je nesporne uznesením majúcom výlučne individuálnu povahu a s odkazom na § 3 ods. 7 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) sa naň vzťahujú aj všeobecné pravidlá správneho konania.

Ak podľa § 18a ods. 9 zákona o obecnom zriadení je obecné zastupiteľstvo oprávnené odvolať z funkcie hlavného kontrolóra len v troch taxatívne vymedzených prípadoch, musí byť zo samotného uznesenia zrejmé, z akého dôvodu bol hlavný kontrolór odvolaný. Opačný záver by v podstate negoval možnosť hlavného kontrolóra domôcť sa ochrany jeho práv a zároveň by bol v rozpore so znením § 3 ods. 1 a 2 správneho poriadku a mal by za následok nepreskúmateľnosť prijatého uznesenia z dôvodu absencie uvedenia dôvodov jeho prijatia. Preto sa navrhovateľ nestotožnil s názorom krajského súdu, že v predmetnom uznesení sú dostatočne vyšpecifikované dôvody zanedbávania povinností tak, že ich nie je možné zameniť s inými dôvodmi.

Odvolanie hlavného kontrolóra je jednostranný prejav vôle kolektívneho orgánu územnej samosprávy, ktorým pôsobí voči dotknutému subjektu bez ohľadu na jeho vôľu a je spôsobilé významne zasiahnuť do jeho práv. V záujme právnej istoty, a najmä ochrany práv účastníka, je potrebné na daný prípad aplikovať analogicky príslušné ustanovenia povahou najbližšieho právneho predpisu, ktorým je Zákonník práce. Je to opodstatnené i s poukazom na právne postavenie hlavného kontrolóra vo vzťahu k obci aj vzhľadom na aplikáciu zákona o výkone práce vo verejnom záujme, ktorý sa uplatňuje pri výkone funkcie hlavného kontrolóra. Pre určitosť a zrozumiteľnosť rozhodnutia o odvolaní sa vyžaduje, aby dôvody odvolania boli v uznesení skutkovo i právne jednoznačne vymedzené tak, aby nebolo možné zameniť ich s inými dôvodmi a aby ich bolo možné preskúmať.

Navrhovateľ sa tiež nestotožnil s tvrdením, že na konanie pred krajským súdom je príslušný krajský prokurátor a prokurátori krajskej prokuratúry, a preto súd nemohol konať s prokurátorkou okresnej prokuratúry. Poukázal na to, že návrh na určenie neplatnosti uznesenia mestského zastupiteľstva podľa § 250zf ods. 1 O.s.p. podala na Krajskom súde v Žiline Okresná prokuratúra v Martine. Podľa § 48 ods. 3 zákona o prokuratúre na vykonávanie dozoru nad zachovávaním zákonnosti ostatnými orgánmi je príslušný okresný prokurátor a v rozsahu ním určenom jemu podriadení prokurátori. Oprávneným na podanie návrhu je výlučne prokurátor, ktorého protestu sa nevyhovelo zrušením napadnutého uznesenia zastupiteľstva. Z ustanovení článku 22a/ ods. 1 a 5 Príkazu generálneho prokurátora SR por. č. 15/2006 zo dňa 27.06.2006 o postupe prokurátorov pri vykonávaní pôsobnosti prokuratúry v netrestnej oblasti v znení neskorších zmien a predpisov vyplýva, že dozor v konaní o proteste prokurátora alebo v konaní o upozornení prokurátora až do ukončenia konania vykonáva prokurátor, ktorý protest prokurátora alebo upozornenie prokurátora podal (dozorujúci prokurátor) a na konanie pred súdom je príslušný tento dozorujúci prokurátor.

Z toho vyplýva, že žaloba podaná Okresnou prokuratúrou v Martine bola podaná v zmysle citovaných ustanovení a neboli žiadne pochybnosti o tom, že Okresná prokuratúra v Martine je oprávnená takto konať. Krajský súd v Žiline nemôže bez všetkého tvrdiť, že prokurátorka Okresnej prokuratúry v Martine nemôže konať pred súdom, keď sa stotožnil s tým, že žalobu podala Okresná prokuratúra v Martine a následne tejto aj zaslal predvolanie na pojednávanie, ale na druhej strane jej nedovolil pred súdom konať.

K podanému odvolaniu podal svoje vyjadrenie odporca a uviedol v ňom, že prokuratúre ani súdu v danej veci neprináleží zasahovať do vecnej stránky odvolania hlavného kontrolóra, ich právomoc je obmedzená

len na skúmanie zákonnosti napadnutého uznesenia mestského zastupiteľstva z jeho formálnej stránky. Pritom však zdôraznil, že právny poriadok ani neupravuje obsahové náležitosti uznesení obecného zastupiteľstva pri odvolávaní hlavného kontrolóra a s poukazom na právny názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/146/2010 mal za to, že na odvolanie hlavného kontrolóra postačuje samotné vyslovenie jeho odvolania bez opisu skutkových a právnych vymedzení v samotnom uznesení.

Je vo výlučnej právomoci obecného zastupiteľstva ako jedného z orgánov obce rozhodovať o voľbe a odvolaní hlavného kontrolóra v zmysle § 11 ods. 4 písm. j) zákona o obecnom zriadení, a preto posudzovanie dôvodov odvolania hlavného kontrolóra v danom prípade je zásahom do právomocí obecného zastupiteľstva, ktorá mu bola zverená zákonom. Súd a ani prokuratúra nie sú oprávnené rozhodovať o zákonnosti odvolania hlavného kontrolóra z funkcie tak, ako je tomu napr. pri pracovnoprávných sporoch v zmysle Zákonníka práce. Skúmať možno v danom prípade dodržanie zákonnosti priebehu a samotného aktu rozhodnutia Mestského zastupiteľstva vo Vrútkach, čo však v danom prípade nebolo zo strany prokuratúry realizované podaným návrhom a takéto skutočnosti, tak ako to konštatuje aj súd prvého stupňa, neboli namietané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní navrhovateľa (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci je posúdenie správnosti záveru krajského súdu, ktorý s poukazom na § 250zf O.s.p. návrh na zrušenie uznesenia Mestského zastupiteľstva Mesta Vrútky č. 57/2012 zo dňa 19. júna 2012, ktorým bol Dušan Chrastina odvolaný z funkcie hlavného kontrolóra Mesta Vrútky, ako nedôvodný zamietol.

Z obsahu pripojeného spisu odporcu najvyšší súd zistil, že na zasadnutí mestského zastupiteľstva Mesta Vrútky, konanom dňa 19. júna 2012, bolo prijaté uznesenie č. 57/2012, ktorým mestské zastupiteľstvo rozhodlo o odvolaní hlavného kontrolóra mesta. Ako vyplýva z citovaného uznesenia, hlavný kontrolór bol odvolaný z funkcie podľa § 18a ods. 9 písm. a) a b) zákona o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“) z dôvodu, že opakovane a zvlášť hrubým spôsobom porušil povinnosti zamestnanca a hrubo a opakovane zanedbáva povinnosti vyplývajúce z jeho funkcie, pričom bol na to viacnásobne upozornený mestským zastupiteľstvom na pracovných poradách a rokovaní mestského zastupiteľstva, naposledy dňa 14. februára 2012 na zasadnutí mestského zastupiteľstva. Ďalej mestské zastupiteľstvo v uznesení uviedlo, že porušenia povinností hlavného kontrolóra ako zamestnanca vyplývajú z ustanovení § 8 ods. 1 písm. a) až e) zákona o výkone práce vo verejnom záujme a hrubé a opakované porušovanie povinností vyplývajúcich z jeho funkcie vyplýva z ustanovení § 18d ods. 1 a § 18f ods. 1 zákona o obecnom zriadení a z porušovania zákona o vnútornom audite a zákona o obecnom zriadení, naposledy vytykané NKÚ SR v správe o výsledku kontroly z decembra 2011.

Skutkové dôvody odvolania hlavného kontrolóra vymedzilo mestské zastupiteľstvo v napadnutom uznesení nasledovne:

1. A. - hostinec Minčol - B.

HK v roku 2009 zasiahol do susedských vzťahov p. B., kde listom zo dňa 14.05.2009 nariadil p. B., aby do 24 hodín presunul všetky svoje osobné veci z parcely č. 291/1 k.ú Vrútky. Bola to podmienka p. F. voči p. B., pričom HK túto záležitosť uviedol vo svojom liste zo dňa 14.05.2009. Je viac než pravdepodobné, že keď boli v majetkovo-právnom spore a riešili to u oboch zainteresovaných advokátske kancelárie, na základe čoho, využil právo funkcie HK, aby do tohto sporu zasahoval? B. dal na p. K. v tejto veci trestné oznámenie, ktoré potom stiahol. S vysokou pravdepodobnosťou na takéto rozhodnutie má právo súd, resp. mimosúdna dohoda oboch zúčastnených strán.

2. CVČ DOMINO

Zo strany HK dňa 22.02.2010 bol doručený podnet z jeho strany podľa § 191 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, vec podozrenia z prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1 Trestného poriadku, z ktorého bola podozrivá riaditeľka CVČ DOMINO a manager Komety p. R.. Dňa 12.03.2010 prišlo uznesenie z prokuratúry MT, v ktorom sa zamietá podnet na podanie, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. O celom trestnom oznámení bol informovaný MsÚ, poslanecký zbor a široká verejnosť mesta Vrútky. Po zamietnutí podania nenastalo žiadne ospravedlnenie, žiadne vyrozumienie voči dotknutým osobám, že boli podozriví a pritom sa to vôbec nepotvrdilo - neodborný prístup zo strany HK.

3. NKÚ

V mesiacoch september - december 2010 bola na podnet MsÚ vykonaná kontrola NKÚ týkajúca sa programového rozpočtovania a vnútorného auditu. Na základe záverov z kontroly vyplynulo upozornenie MsZ na nedostatky v práci HK, čoho odrazom a reakciou bolo zo strany HK podanie návrhu prokurátorovi na prešetrenie postupu a uznesenia MsZ. Prokurátor uvedený podnet zamietol s tým, že nie je dôvod spochybňovať zápis NKÚ a postup MsZ vo Vrútkach. Nepochopiteľné a neprípustné, aby HK patriaci a volený poslaneckým zborom, takýmto spôsobom bez predchádzajúceho prerokovania s poslaneckým zborom postupoval materiály na prokuratúru - zneváženie MsZ - protokol NKÚ jednoznačne vytkol nesprávny postup pri uskutočňovaní kontroly.

4. Meštianka - elektromery

Uvedená záležitosť bola riešená bez BYVATERM, s.r.o., Vrútky, kde sa riešilo napadnutie MsZ a BYVATERMU, s.r.o., že nesprávne účtuje poplatok za inštalovanie prvopočítateľného inštalovania elektromerov s odôvodnením, že je to ako súčasť nehnuteľnosti a že to nemá platiť nájomník, ale nájomca, teda mesto. Dokázalo sa, že elektromery sú majetkom SSE. Peniaze sa neplatili mestu, ale SSE a tým pádom mesto s tým nič nemá, lebo sa nejedná ani o majetok mesta a nemáme právo investovať do cudzieho majetku.

5. BYVATERM, s.r.o. - TEPLA

Spochybnenie cenového výmeru BYVATERMU, s.r.o., ohľadom oprávnenia dodávateľ teplo do objektov mesta Vrútky - s týmto súviselo zo strany HK nabudenie predstavenstva spoločností, že si BYVATERM, s.r.o., protizákonne účtuje za dodávku tepla. Nie je to pravda. BYVATERM, s.r.o. mal v tom čase platný výmer od URSO, čo vie následne vykladať riaditeľ BYVATERMU, s.r.o., - neodborný prístup zo strany HK.

6. BYVATERM, s.r.o. - MAJETOK

Situácia v roku 2009, kedy poslanec p. B. na MsZ spochybnil opodstatnenosť zriadenia firmy BYVATERM, s.r.o. v súvislosti so zmenou zákona č. 258/2009 Z.z. o majetku obcí, kde HK nereagoval, ani nemal záujem o zaujatie stanoviska k uvedenej problematike a to z dôvodu, že podporoval a súhlasil s názorom p. poslanca B.. Na základe uloženej úlohy prednostovi MsÚ, prebehla korešpondencia s ministerstvom vnútra a ministerstvom financií, odboru majetkovo-právneho, kde zo stanoviska k zákonu č. 258/2009 Z.z. vyplynulo, že platná úprava umožňuje obci uzatvoriť zmluvu s obchodnou spoločnosťou na poskytnutie služieb súvisiacich so správou, údržbou a prevádzkou obce (list ministerstvu financií č. 27661/2009-82 Mgr. F. 18.11.09 Ba)

7. Diaľničná spoločnosť

Spochybňovanie s nakladaním prostriedkov z diaľničnej spoločnosti, kedy časť vtedajších poslancov, B. a HK žiadali o konkrétne vyčíslenie týchto prostriedkov, nakoľko mali podozrenie, že boli použité na iné účely, ako mali byť aj napriek tomu, že zákon túto centralizáciu prostriedkov neukladá, trvali na tom, že musia byť centralizované na jednom účte, lebo majú podozrenie, že sa nimi neúčelovo a nehospodárne nakladá. Mesto požiadalo auditora o preverenie týchto skutočností a stanovisko, ktoré nepotvrdilo neoprávnené používanie týchto prostriedkov. Mesto aj napriek stanovisku auditora a bez opory v zákone previedlo prostriedky na samostatný účet. Znovu sa potvrdilo spochybňovanie mestského managementu neopodstatnene. Verejne to bolo pranierované na MsZ.

8. Záverečný účet

Napadnutie a spochybnenie záverečného účtu mesta Vrútky za rok 2009 zo strany HK, na základe nepresvedčivých a nepredložených argumentov doporučoval MsZ schválenie záverečného účtu mesta Vrútky s výhradou. Na základe vysvetlenia vedenia mesta Vrútky a stanoviska auditora, MsZ zmenilo návrh a prijalo záverečný účet bez pripomienok - neodborné stanovisko HK.

9. Ihrisko

Problémy s realizáciou rekonštrukcie futbalového ihriska sa datujú v roku 2008, teda v čase HK fungoval ako poslanec MsZ od 01.01.2009 ako HK. Z toho vyplýva, že ako HK mal byť dostatočne informovaný o priebehu celej investičnej akcie. Tým, že bolo uložené uznesenie prednostovi, aby na každom MsZ informoval ako sa vyvíja situácia s ukončením a odstránením nedostatkov, bolo jasné, že ako HK sa mal do toho zapojiť aktívne. Jedná sa o značnú sumu finančných prostriedkov.

10. ZUŠ

V rámci pravidelných kontrol, ktoré sú plánované a rozpočtových organizácií, tak aj u orgánov so samostatnou právnou organizáciou, mal by vykonávať právne kontroly, pričom aj tie boli realizované priamo v ZUŠ, nesignalizovali závažné nedostatky, aké boli zistené inšpektorátom práce a vnútorným auditom v rámci kontrol, nariadením primátorom mesta Vrútky.

11. Prípád výrubu lipy u p. W.

Jednalo sa o občanov v dôchodcovskom veku s nízkymi príjmami, s prehnitou lipou na ich pozemku pri dome, ktorá ohrozovala nielen ich, ale aj ostatných susedov, v prípade pádu aj životy dotýčených. MsÚ na základe upozornenia poslancov MsÚ prijal opatrenia na spílenie uvedenej lipy, čomu predchádzalo, že sa jedná o život ohrozujúci strom. Zo strany HK postup MsÚ bol posúdený ako nekompetentný. Finančné prostriedky posudzoval ako neoprávnené vynaložené, pričom aspekt nutnosti z dôvodu ohrozenia vôbec neakceptoval. MsÚ poukazoval na to, že to bolo tak, ako pri zlých poveternostných podmienkach, keď boli stromy pri kostole v zlom stave a tiež došlo k výrubu stromov ohrozujúcu bezpečnosť obyvateľov. S riešením súhlasila aj p. Q., aj poslanec Kramár. Ani toto nebolo pre HK dostatočným argumentom, aby sa vyjadroval na MsZ tak, ako sa vyjadroval.

12. Parkoviská

Aktuálna téma sú materiály ohľadom pripravovaných spoplatnení verejných priestranstiev mesta Vrútky, kedy po prvej porade ohľadne tohto materiálu od p. Okuliara boli primátorovi zasielané e-maily, ktoré odsudzovali postup spoplatnenia verejných priestranstiev v meste Vrútkach, pričom s vysokou pravdepodobnosťou boli tieto informácie posunuté zo strany HK, pretože objektívne povedané - o parkovaní pred panelákmi a v obytných zónach, tento materiál to neriešil.

13. Pokladničné bločky

Značné rozruchy spôsobil HK konštatáciou a napádaním pokladničných bločkov z registračných pokladní, aby na bločkoch od podnikateľských subjektov, kde naši ľudia nakupujú materiál aj potreby pre drobný nákup, boli uvádzané správne názvy nakúpených vecí. Mesto sa ohradilo, že my nie sme zodpovední za názvy materiálov a nastavenie registračných pokladní. Ako dôkaz sme predložili stanovisko riaditeľstva daňového úradu, ktoré uviedlo, že sa vytýkané nedostatky uvádzané HK zodpovedá subjekt, ktorý si musí registračné pokladne nastaviť tak, aby údaje boli správne v takom rozsahu, ako ukladá zákon. HK, ako strážca zákona, si neprevertil znenie zákona a jeho aplikáciu.

14. Pohľadávky

Vymáhanie dlžníkov sa za jeho éry riešilo minimálne, takmer vôbec. Zdôvodňované to bolo, že to nemá v pracovnej náplni, ale v skutočnosti nemá žiadnu pracovnú náplň a odvoláva sa na zákon 369/1991. Za jeho pôsobnosti po p. U. pohľadávky narastali, kde nedoplatky boli hlavne v KO, pričom tejto problematike sa vyhýbal. Predchádzajúci kontrolór túto činnosť vykonával ako doplnenie hlavného pracovného úväzku na plných 8 hodín. Pri tejto príležitosti sa núka otázka, či keď HK odbudlo z činnosti, kedy odišlo od neho vybavovanie sťažností a petícií od roku 2011, či je potrebné, aby mal plný úväzok, pričom by práca na polovičný úväzok plne postačovala.

Protestom zo dňa 11.10.2012 prokurátor Okresnej prokuratúry Martin napadol uvedené uznesenie o odvolaní hlavného kontrolóra a žiadal ho zrušiť. Mestské zastupiteľstvo vo Vrútkach uvedený protest prokurátora prerokovalo na zasadnutí dňa 08.11.2012 a uznesením prijatým pod č. 143/2012 protestu nevyhovelo.

Podľa ustanovenia § 250zf ods. 1 O.s.p. ak obecné zastupiteľstvo, mestské zastupiteľstvo, miestne zastupiteľstvo alebo zastupiteľstvo vyššieho územného celku nezruší na základe protestu prokurátora svoje uznesenie, ktoré je v rozpore so zákonom, môže prokurátor podať na súd návrh na zrušenie tohto uznesenia.

Konanie o preskúmaní zákonnosti uznesení obecného zastupiteľstva, mestského zastupiteľstva,

miestneho zastupiteľstva alebo zastupiteľstva vyššieho územného celku je osobitným druhom konania upraveným v siedmej hlave piatej časti O.s.p. Hoci právna úprava priamo na primerané použitie ustanovení piatej časti O.s.p. v týchto konaniach neodkazuje, z ich systémového zaradenia do piatej časti O.s.p. je zrejmé, že jej ustanovenia sa vzťahujú aj na konanie podľa § 250zf O.s.p.

Podľa § 244 ods. 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

Podľa § 11 ods. 4 písm. j) zákona o obecnom zriadení obecne zastupiteľstvo rozhoduje o základných otázkach života obce, najmä je mu vyhradené voliť a odvolávať hlavného kontrolóra obce, určiť rozsah výkonu funkcie hlavného kontrolóra a jeho plat, schvaľovať odmenu hlavnému kontrolórovi.

Podľa § 18 ods. 1 veta prvá a druhá zákona o obecnom zriadení hlavného kontrolóra volí a odvoláva obecne zastupiteľstvo. Hlavný kontrolór je zamestnancom obce a ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na neho všetky práva a povinnosti ostatného vedúceho zamestnanca podľa osobitného predpisu (podľa poznámky pod čiarou ide o zákon o výkone práce vo verejnom záujme).

Podľa § 18a ods. 6 zákona o obecnom zriadení hlavnému kontrolórovi vzniká po zvolení nárok na uzavretie pracovnej zmluvy s obcou. Pracovný pomer možno dohodnúť aj na kratší pracovný čas, ktorého dĺžku určí obecne zastupiteľstvo pred vyhlásením voľby kontrolóra.

Podľa § 18a ods. 9 zákona o obecnom zriadení obecne zastupiteľstvo môže odvolať hlavného kontrolóra z funkcie, ak

- a) opakovane alebo zvlášť hrubým spôsobom poruší povinnosti zamestnanca alebo vedúceho zamestnanca,
- b) hrubo alebo opakovane zanedbáva povinnosti vyplývajúce z jeho funkcie a bol na to aspoň raz písomne upozornený obecným zastupiteľstvom,
- c) uvedie nepravdivý údaj v čestnom vyhlásení podávanom podľa § 18 ods. 1 alebo v údajoch o svojich majetkových pomeroch.

Podľa § 18a ods. 11 zákona o obecnom zriadení dňom zániku výkonu funkcie hlavného kontrolóra zaniká aj jeho pracovný pomer.

Krajský súd dospel v prejednávanej veci k záveru, že v konaní podľa § 250zf O.s.p. nie je možné skúmať vecnú stránku uznesenia odporcu, teda nemožno v ňom skúmať skutkové okolnosti odvolania hlavného kontrolóra, ale je možné skúmať len to, či postup, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia bol zákonný, t.j. či mestské zastupiteľstvo prijalo uznesenie v súlade so zákonom, rokovacím poriadkom a inými normami (napr. či bolo uznášaniaschopné, či došlo k riadnemu spôsobu hlasovania a pod.). Poukázal okrem iného na to, že podľa zákona o obecnom zriadení patrí mestskému zastupiteľstvu právo odvolať kontrolóra z funkcie i napriek tomu, že je zamestnancom obce. Osobitný status hlavného kontrolóra, vymedzený zákonom o obecnom zriadení, dáva podľa krajského súdu mestskému zastupiteľstvu úplnú kompetenciu rozhodovať o jeho osobe a zužuje kompetenciu súdu preskúmať rozhodnutia mestského zastupiteľstva o odvolaní hlavného kontrolóra v tom smere, že súd preskúmava rozhodnutie len z formálnej stránky.

Krajský súd v napadnutom rozsudku zdôraznil, že „v prejednávanej veci nie je súdom skutkovým a ani nemôže preskúmať a vyhodnocovať skutkové okolnosti uznesenia, t.j. okolnosti, ktoré sa viažu k momentu jeho vydania a skutkové okolnosti, ktoré nasledovali pred, resp. po doručení upozornenia hlavnému kontrolórovi.“ Krajský súd v tomto konaní skúmal len to, či existovali formálne podmienky na aplikáciu ustanovenia § 18a ods. 9 písm. b) zákona o obecnom zriadení, pričom ustálil, že na základe obsahu spisu mal za preukázané, že upozornenie bolo hlavnému kontrolórovi pred vydaním uznesenia mestského zastupiteľstva doručené.

K samotnému obsahu napadnutého uznesenia odporcu krajský súd konštatoval, že v jeho štrnástich bodoch boli dostatočne vymedzené skutkové okolnosti (zanedbania povinností), na základe ktorých obecné zastupiteľstvo rozhodlo o odvolaní hlavného kontrolóra, preto súd neakceptoval tvrdenie navrhovateľa, že v uznesení nie je skutok bližšie konkretizovaný.

Po oboznámení sa s prejednávanou vecou sa najvyšší súd ako súd odvolací nemohol stotožniť s právnym posúdením veci krajským súdom ako aj so skutkovým záverom, ktorý ustálil.

Nikto nepopiera skutočnosť, že odvolanie hlavného kontrolóra z jeho funkcie patrí do právomoci mestského zastupiteľstva a do tejto právomoci odporcu nechce vstupovať ani prokuratúra, ani správny súd. Preskúmanie uznesenia mestského zastupiteľstva správnym súdom nepredstavuje zásah do jeho právomoci, resp. jej prisvojenie si. Možnosť prieskumu zákonnosti uznesení mestského zastupiteľstva je daná priamo Občianskym súdnym poriadkom a súd preto nejde nad rámec zákona, keď postup orgánu samosprávy preskúma v medziach žaloby.

Ustanovenie § 250zf O.s.p. zveruje do kompetencie správneho súdu preskúmať zákonnosť uznesenia mestského zastupiteľstva, a to na základe návrhu prokurátora (ktorému musí predchádzať neúspešný protest). Ako vyplýva zo znenia § 250zf ods. 1 O.s.p., súd môže napadnuté uznesenie zrušiť (keďže v ustanovení sa výslovne uvádza, že prokurátor sa môže domáhať jeho zrušenia) a to z dôvodu jeho rozporu so zákonom.

Samotné ustanovenie § 250zf O.s.p. bližšie neupravuje podrobnosti ohľadne pravidiel prieskumu uznesení samosprávy, stručne len stanovuje okruh účastníkov konania, príslušnosť súdu a prípustnosť podania opravného prostriedku proti rozhodnutiu súdu. V tomto ustanovení sa ani priamo neodkazuje na primerané použitie ustanovení prvej a druhej hlavy piatej časti O.s.p., tak ako na to napríklad odkazujú ustanovenia štvrtej a piatej hlavy piatej časti O.s.p. Avšak na základe skutočností, že konanie o preskúmaní zákonnosti uznesení obecného zastupiteľstva, mestského zastupiteľstva, miestneho zastupiteľstva alebo zastupiteľstva vyššieho územného celku je systémovo zaradené do piatej časti O.s.p., nemožno prijať iný záver ako ten, že jej ustanovenia týkajúce sa základných pravidiel a zásad súdneho prieskumu (obsiahnuté v prvej a druhej hlave tejto časti) sa vzťahujú aj na konanie podľa § 250zf O.s.p.

Úlohou súdu v správnom súdnictve je preskúmať zákonnosť uznesenia mestského zastupiteľstva. Zákonnosť uznesenia nemôže byť naplnená len tým, že ho vydal orgán samosprávy, ktorému túto kompetenciu zveruje zákon. Nakoľko príslušná právna norma nepriznáva mestskému zastupiteľstvu len *bianco* kompetenciu pri rozhodovaní o zvolení a odvolávaní hlavného kontrolóra, ale stanovuje zároveň aj podmienky, za splnenia ktorých môže mestské zastupiteľstvo svoju kompetenciu realizovať, pod prieskumom zákonnosti uznesenia mestského zastupiteľstva je preto potrebné rozumieť preskúmanie naplnenia všetkých zákonných podmienok, ktoré sa na odvolanie hlavného kontrolóra vyžadujú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že v prípade hlavného kontrolóra sa jedná o zamestnanca mesta s osobitným statusom, odvodeným z ustanovení zákona o obecnej samospráve, avšak je tiež potrebné brať zreteľ na to, že rozhodovanie o trvaní jeho funkcie zákon neponechal na úplnej „svojevôli“ mestského zastupiteľstva, ale realizovanie práva orgánu samosprávy podmienil existenciou určitých zákonne vymedzených skutočností.

Pokiaľ ide o formálne náležitosti uznesenia mestského zastupiteľstva, najvyšší súd sa stotožňuje s právnym záverom krajského súdu, že náš právny poriadok neustanovuje jeho obsahové náležitosti. Uznesenia zastupiteľských zborov obcí, miest a vyšších územných celkov sú vo svojej podstate zachytením väčšinovej vôle kolektívneho orgánu samosprávy, pričom z ustanovení zákona o obecnom zriadení nevyplýva, žeby sa na náležitosti uznesení zastupiteľských orgánov vzťahovali ustanovenia správneho poriadku o náležitostiach správneho rozhodnutia. Uznášanie sa zastupiteľských zborov na rozhodnutiach týkajúcich sa realizácie samosprávnych kompetencií nemožno stotožniť s rozhodovaním správnych orgánov v oblasti verejnej správy podľa správneho poriadku. Najvyšší súd Slovenskej republiky je toho názoru, že z pohľadu existencie obsahových a formálnych náležitostí postačí, ak v

uznesení obecného zastupitelstva bude zrozumiteľne zachytené samotné rozhodnutie prijaté mestským zastupiteľstvom, s jasným odkazom na právne normy, ktoré prijatie takéhoto konkrétneho uznesenia podmieňujú. Ak to možno prirovnať k náležitostiam rozhodnutia podľa správneho poriadku, išlo by len o samotný výrok rozhodnutia, bez následného odôvodnenia.

V prejednávanej veci bolo uznesením samosprávneho orgánu nepochybne zasiahnuté do práv fyzickej osoby, preto je dôvodné očakávať, že z prijatého uznesenia bude zrejmé, že sa do týchto práv zasiahlo zo zákonných dôvodov, pričom špecifikácia konkrétnych skutkových okolností nemusí byť priamo súčasťou uznesenia, ale postačí, ak je súčasťou podkladov, z ktorých uznesenie vychádza, teda súčasťou administratívneho spisu odporcu tak aby bolo možné overiť, či skutočnosti, ktorých existenciou zákon podmieňuje odvolanie hlavného kontrolóra z funkcie, naozaj nastali.

Napadnuté uznesenie odporcu obsahuje odkaz na dva zákonné dôvody, ktoré boli podkladom pre odvolanie hlavného kontrolóra, a to: 1. opakované alebo zvlášť hrubé porušenie povinnosti zamestnanca alebo vedúceho zamestnanca (§ 18a ods. 9 písm. a) zákona o obecnom zriadení), 2. hrubé alebo opakované zanedbávanie povinností vyplývajúcich z jeho funkcie, na ktoré bol aspoň raz písomne upozornený obecným zastupiteľstvom (§ 18a ods. 9 písm. b) zákona o obecnom zriadení). V tejto súvislosti sa krajský súd vyjadril, že formálna podmienka uvedená v § 18a ods. 9 písm. b) zákona o obecnom zriadení bola splnená a predchádzajúce upozornenie na zanedbávanie povinností vyplývajúcich z jeho funkcie bolo hlavnému kontrolórovi doručené, pričom túto skutočnosť mal krajský súd preukázanú z obsahu spisu odporcu.

Najvyšší súd sa starostlivo a detailne oboznámil s obsahom spisu odporcu, ktorý mu bol predložený spolu so spisom prvostupňového súdu, a na základe svojich zistení konštatuje, že záver krajského súdu vyslovený v napadnutom rozsudku nekorešponduje s obsahom predloženého spisu odporcu. Upozornenie na zanedbávanie povinností hlavného kontrolóra, na ktoré krajský súd odkazuje, sa v predloženom spise odporcu nenachádza. Z uvedených skutočností vyplýva jednoznačný záver, že v odvolacom konaní nebolo možné overiť záver, že zákonné podmienky k odvolaniu hlavného kontrolóra z funkcie boli splnené.

Na pojednávaní pred Krajským súdom v Žiline prvostupňový súd nepripustil zastupovanie navrhovateľa prokurátorkou okresnej prokuratúry s odôvodnením, že podľa § 46 ods. 3 zákona o prokuratúre na konanie pred krajským súdom je príslušný krajský prokurátor a prokurátor krajskej prokuratúry. Nakoľko prítomná prokurátorka okresnej prokuratúry nedisponovala poverením na zastupovanie udeleným krajskou prokuratúrou, súd s ňou na pojednávaní nekonal. Tento postup súdu namietal navrhovateľ vo svojom odvolaní.

Najvyšší súd po oboznámení sa s predloženým spisovým materiálom dospel k záveru, že svojím postupom krajský súd odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom.

Z ustanovení zákona o prokuratúre je nepochybné, že prokurátor je oprávnený podať protest proti opatreniu, ktorým bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis (§ 22 ods. 1 písm. b) zákona o prokuratúre). V prípade, že obec nezruší protestom napadnuté uznesenie obecného zastupiteľstva, môže sa prokurátor domáhať jeho zrušenia na súde (§ 26 ods. 7 zákona o prokuratúre, § 250zf ods. 1 O.s.p.). Z ustanovenia § 48 ods. 3 zákona o prokuratúre vyplýva, že v prejednávanej veci je na vykonávanie dozoru nad zachovávaním zákonnosti príslušný okresný prokurátor a v rozsahu ním určenom jemu podriadení prokurátori. Z uvedených ustanovení vyplýva, že prokurátor okresnej prokuratúry bol zo zákona príslušný podať protest proti uzneseniu mestského zastupiteľstva o odvolaní hlavného kontrolóra. Zákon o prokuratúre (ako aj Občiansky súdny poriadok) následne stanovuje, že ak protestu prokurátora nebolo vyhovené, je prokurátor oprávnený podať na súde návrh na zrušenie uznesenia mestského zastupiteľstva. Toto návrhové oprávnenie je v zákone o prokuratúre, ako aj v Občianskom súdnom poriadku, formulované len všeobecne (na podanie návrhu je oprávnený „prokurátor“). Ustanovenie § 46 zákona o prokuratúre upravuje príslušnosť prokurátora v konaní pred súdmi, pričom podľa odseku 3 na konanie pred krajským súdom je príslušný krajský prokurátor a

prokurátor krajskej prokuratúry.

Na jednej strane možno súhlasiť s argumentáciou navrhovateľa, že oprávneným na podanie návrhu je prokurátor, ktorého protestu sa nevyhovelo (v prejednávacom prípade prokurátor okresnej prokuratúry), na druhej strane však krajský súd správne poukázal na ustanovenie § 46 zákona o prokuratúre, ktoré jasne stanovuje, že na konanie pred krajským súdom je príslušný krajský prokurátor a prokurátor krajskej prokuratúry. Z uvedeného je zrejmé, že právna úprava v tejto otázke nie je úplne jasná a jednoznačná. Z právnych noriem, na ktoré najvyšší súd poukázal vyššie, vyplýva, že dozor nad zachovávaním zákonnosti v prejednávanej veci prináleží okresnému prokurátorovi, avšak zákonná úprava zároveň stanovuje, že na konanie pred krajským súdom je príslušný krajský prokurátor a prokurátor krajskej prokuratúry. Nemožno pritom zohľadniť argumentáciu navrhovateľa, ktorý poukázal na Príkaz generálneho prokurátora SR, ktorý upravuje postup prokurátorov pri vykonávaní pôsobnosti prokuratúry v netrestnej oblasti, nakoľko sa jedná o internú normu, ktorá nemá všeobecnú záväznosť, preto sa ňou súd nemôže riadiť.

Vzhľadom na uvedené by nebolo namieste vyčítať krajskému súdu postup, keď s poukazom na ustanovenie § 46 ods. 3 zákona o prokuratúre žiadal od prokurátorky okresnej prokuratúry poverenie na konanie pred súdom udelené krajskou prokuratúrou. Krajský súd však pochybil, keď k takému kroku pristúpil až na pojednávaní, na ktorom vo veci rozhodol. Ak to považoval krajský súd v konaní za potrebné, mal na tento procesný nedostatok navrhovateľa upozorniť včas, napríklad v predvolaní na pojednávanie, ktoré krajský súd zaslal Okresnej prokuratúre Martin, pričom súčasťou predvolania bolo aj poučenie navrhovateľa o jeho právach a povinnostiach s odkazom na ustanovenia § 101 ods. 1, § 14 ods. 1, § 120 ods. 1, § 250i ods. 1 a 3, § 30 a § 42 ods. 3 O.s.p., avšak na nutnosť predloženia poverenia na konanie pred súdom krajský súd navrhovateľa neupozornil.

Z dôvodu vyššie uvedených nedostatkov a pochybení v rozhodnutí prvostupňového súdu a v konaní, ktoré mu predchádzalo, Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. V novom konaní krajský súd preskúma zákonnosť napadnutého uznesenia odporcu s ohľadom na vyššie uvedené závery najvyššieho súdu a vo veci opätovne rozhodne, pričom v novom rozhodnutí rozhodne podľa § 224 ods. 3 O.s.p. aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.